

काव्यप्रदीप ist ein Commentar zum Kāvya prakāṣa Verz. d. Oxf. H. 212, b, No. 502. fg. °टीका 503. HALL 174. 206.

काव्यमीमांसा f. Theorie der Dichtkunst, Poetik SARVADARĢANAS. 173, 15. Titel eines best. Werkes: °कार Verz. d. Oxf. H. 135, a, 8 v. u.

काव्यलिङ्ग (2. का° + लिङ्ग) n. eine best. Redefigur, in welcher neben einer Behauptung auch die Begründung derselben implicite oder explicite ausgesprochen wird, SĀH. D. 710. 106, 9. समर्थनीयस्यार्थस्य समर्थनम् KUYALAJ. 119, b. हेतोर्वाक्यपदार्थत्वे काव्यलिङ्गमुदाहृतम् PRATĀPAR. 98, a. Beispiel: जितो ऽसि मन्द कन्दर्प मञ्चिते ऽस्ति त्रिलोचनः; vgl. Spr. 2280.

काव्यसंहार (2. काव्य + सं°) m. der Schluss des Gedichts, Bez. des Segenspruches am Ende eines Schauspiels SĀH. D. 404.

काव्यादर्श (2. काव्य + आ°) m. Titel eines Werkes des Daṇḍin über Poetik, herausgegeben in der Bibl. ind. °मार्त्तन n. Titel eines Commentars zu jenem Werke Verz. d. Oxf. H. 206, b, 8.

काव्यालंकारवृत्ति f. Titel eines Commentars zum Kāvjalāmākārasūtra Verz. d. Oxf. H. 206, b, No. 487.

काव्यालंकारसूत्र n. die in der Kāvjalāmākāravṛtti erklärten Sūtra über Poetik ebend.

काव्योदय (2. काव्य + उ°) m. Titel eines im ÇKDr. u. त्रिपदी citirten Werkes.

काप्र् mit अति in अतीकाश, mit अघ्न in अघ्नकाश, mit नि auch in निकाश, mit परा in पराकाश.

— प्र VARĀH. BRH. S. 4, 3. 36, 5. ते (नराधिपाः) न वृद्धा प्रकाशन्ते गिरयः समुद्रे यथा erscheinen nicht gross, ragen nicht hervor R. ed. Bomb. 3, 33, 6. — caus. zeigen: दत्तान् VARĀH. BRH. S. 89, 17. an den Tag legen RAH. 8, 83.

— प्रति vgl. प्रतीकाश.

— वि caus. an den Tag legen, verbreiten: यशः VARĀH. BRH. S. 81, 27.

— प्रवि caus. offenbaren VARĀH. BRH. S. 68, 89.

— प्रतिस्म् vgl. प्रतिसंकाश.

1. काश 2) °धवल Spr. 3303. श्रेताश्चवेगसंपन्नाः शशिकाशसमप्रभाः (वाजिनः) MBH. 9, 206. Oder ist शशिकाश als Mondschein aufzufassen?

काशकृत्स्न ein Philosoph BĀDAR. 1, 4, 22. pl. SĀṢSK. K. 183, b, 10.

काशर्ष्य m. N. pr. eines Sohnes des Kāṣa oder Kāṣi HARIV. 1734 (vgl.

u. काशेय). काशयो (wohl ein missverständener pl. von काशि) देशः das von den Kāṣi bewohnte Land UĠĠVAL. zu UṢĀDIS. 4, 117.

काशि 1) c) VARĀH. BRH. S. 3, 69. 10, 4. 13. °मनुज ein Mann aus dem Volke der Kāṣi 3, 72.

काशिक 3) a) Verz. d. Oxf. H. 311, a, 10. KĀṢIKH. 38, 14. 79, 36 bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind. — b) काशिकावृत्तौ SARVADARĢANAS. 136, 4. Auch Titel eines Commentars zur Gādādhari HALL 31.

काशिकातिलक n. Titel eines Gedichts Verz. d. Oxf. H. 127, b, No. 229.

काशिखण्ड = काशी° Verz. d. Oxf. H. 84, b, 16.

1. काशिन् 1) क्लित° KATHĀS. 36, 302. — Vgl. कृपण°.

काशिप VARĀH. BRH. S. 11, 59.

काशिराज heisst Pratardana Daivodāsi in RV. ANUKR. ein Kāṣirāḡa (Kāṣirāḡa Druckfehler) von seiner Frau ermordet VARĀH. BRH. S. 78, 1.

काशिराम und काशी° m. N. pr. eines Scholiasten Verz. d. Oxf. H. 287, b, No. 682. 289, b, No. 694. 291, a, No. 705.

काशीनाय 2) °तर्कपञ्चानन HALL 73. °भृ 70.

काशीप्रकाश m. Titel eines Buches Verz. d. Oxf. H. 293, b, No. 717.

काश्र्य UṢĀDIS. 1, 87. = विकलधातु und शक्ति UĠĠVAL. — Vgl. कासू. काशेय, die neuere Ausg. des HARIV. liest काशस्य (= काशिकस्य) काशेयो. m. ein Fürst der Kāṣi R. 7, 38, 19. °पुरी वाराणसी 17.

काश्मरी, कास्मरी MĀLATIM. 143, 19.

काश्मीर 1) m. pl. VARĀH. BRH. S. 3, 77. fg. 9, 18. sg. ein Fürst von Kaṣmīra KATHĀS. 122, 3. — 4) b) GĪR. 11, 12.

काश्मीरक m. ein Fürst der Kaṣmīra VARĀH. BRH. S. 3, 70. 11, 57.

काश्मीरज 1) a) NAISH. 22, 56. BUĀMINIV. 1, 69 (nach AUFRECHT).

1. काश्य, सादीपनि BUĀG. P. 10, 43, 31.

काश्यप 1) निपातः काश्यपः स्यात् VS. PRĀT. 8, 60. — 2) काश्यपी गोत्रतः VARĀH. BRH. S. 26, 5. Kāṣjapa als Verfasser eines Ġjotiḥṣāstra 24, 2. 24, 2. — 6) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 213, b.

काश्यपक adj. von Kāṣjapa herrührend: काश्यपिका संहिता Verz. d. Oxf. H. 36, a, 5.

काश्यपदीप s. u. कश्यप°.

काश्यपपरिवर्त m. Titel eines Abschnitts im Ratnakūṭa Wassiljew 303.

काश्यपि, तार्द्य KATHĀS. 90, 110. pl. Ind. St. 3, 439. fg.

काश्यपीभुज् (का° + 4. भुज्) m. Geniesser der Erde, Fürst, König RĀĠĀ-TAR. 1, 45.

काषाय ein rothes Gewand MBH. 2, 675 und 12, 3292 (Spr. 3615) nach der Lesart der ed. Bomb. (काषाय ed. Calc.). Spr. 3661. Z. 3 lies व्रत्तानि st. व्रत्तानि.

काषिन् adj. kratzend, reibend in पत्तकापिन्.

काष्ठपत्तोपजीविन् (काष्ठ - पत्त + उ°) m. Einer, der sich durch Bearbeitung von Holz und Blättern nährt, SĀH. D. 173, 9.

काष्ठलोष्टमय (von काष्ठ + लोष्ट) adj. aus Holz oder Lehm gemacht M. 8, 289.

काष्ठा 1) Weltgegend VARĀH. BRH. S. 9, 37. 24, 24. WEBER, ĠJOT. 41. — 4) = 1/124 Kālā WEBER, ĠJOT. 92. 103. fgg. — 7) N. pr. einer Stadt Verz. d. Oxf. H. 274, b, No. 631. fg.

काष्ठिक 1) काष्ठिकेभ्यस्ततो ऽङ्गारान्दृष्ट्वापि क्रीणते जनान् Holzhändler KATHĀS. 61, 5. — 2) KATHĀS. 62, 145. 147.

कासार HARIV. 4834. Spr. 660. LA. (II) 91, 22.

कासू vgl. काप्र्.

कास्तम्बर m. N. pr. eines Mannes; pl. SĀṢSK. K. 184, a, 2.

कास्मरी s. काश्मरी.

कास्मर्य, in der Ausg. von KIELHORN richtig कार्मर्य.

काकूल 2) e) N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 113, b, 17. — Vgl. पत्तकाकूला.

काकूलि, NILAK.: काकूला वाद्यविशेषस्तद्वाक्काकूलिः । देहारिरित्यपि पठति.

काकूलिन् m. N. pr. eines Rshi Verz. d. Oxf. H. 101, b, 22.

काकारक m. Palankinträger ĠAMINI'S BUĀR., ĀṢVAM. 10 im ÇKDr.